

Editor:
Joan Ballester i Grau
Director:
Joaquim Mallafre i Gavaldà
Edita:
Centre de Lectura de Reus
Major 15, 43201 REUS
El Centre de Lectura de Reus
no comparteix necessàriament
les opinions dels col·laboradors
de la revista

CENTRE DE LECTURA
REUS 1859

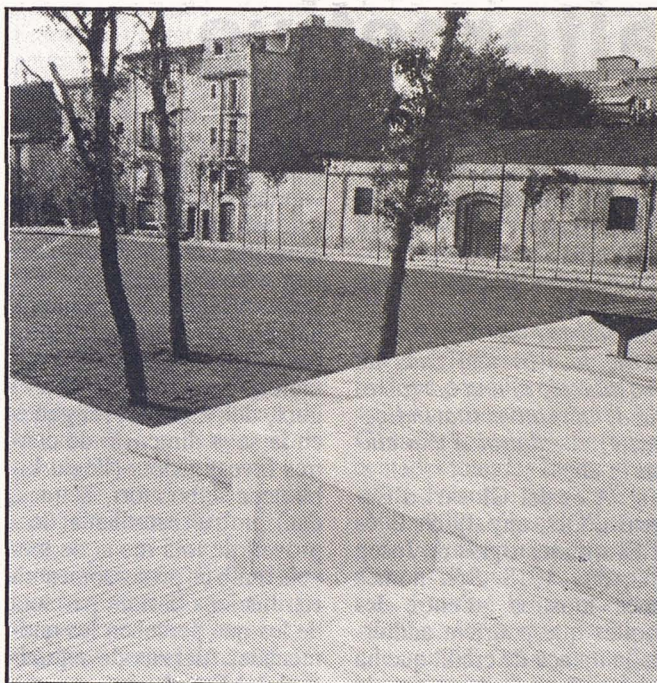
Fotografia portada Marc Arias,
projecte gràfic, edició de textos,
producció i edició:
AZERØ publicacions (977) 343151
Vidre 14, 1r 43201 REUS
Imprimeix: GRATESA
Dipòsit Legal: T-2503-87
Tirada: 8.000 exemplars
Distribució gratuïta als socis
del Centre de Lectura i als lectors de
Reus Diari. Prohibida la venda

Editorial

Ja fa gairebé vint anys que la universitat a Catalunya va iniciar el camí de la descentralització. L'espectacular creixement de la població estudiantil i la diversificació d'estudis així ho aconsellen. També hi devia intervenir el desig de disminuir la conflictivitat política, mantenint allunyada de Barcelona una part dels nous universitaris. Els temps eren uns altres. Ja hi havia extensió universitària a Tarragona quan Carretero Blanco va sofrir l'atemptat mortal, o es va assajar un pla que feia començar el curs al gener, o es va manifestar l'efervescència política dels últims anys del règim que va perdre el seu representant quatre anys més tard. La mentalitat era -encara ho és en molts aspectes-, naturalment, provincialista. Les capitals provincials eren, doncs, les destinàries indiscutibles de la descentralització, per aquest simple fet, al marge de la infraestructura social, cultural i científica, de la capital o d'altres ciutats. Pel que fa al Camp, Reus o Valls ni comptaven. És plausible que uns altres criteris territorials haurien creat un

repartiment de Facultats i Escoles diferent de l'actual, en el qual no cal dir que Tarragona, com a ciutat catalana amb pes i desenvolupament

centralització, no ens pot deixar de semblar justa. Els estudis universitaris afaïonen una ciutat i s'enriqueixen al mateix temps en un àmbit

indubtables, hi hauria tingut un paper rellevant, però no únic. La reivindicació de Reus per participar de la des-

acollidor. Reus va oferir i va demanar. Locals i solucions polítiques. Potser amb alguns desencerts i amb indubtables

encerts -tenim estudis universitaris-. Amb passió i amb diàleg. Entre les autoritats acadèmiques i les forces socials del moment va prevaler la sensibilitat envers l'aspiració reusenca. A la inauguració de la Facultat de Medicina, la sala d'actes era plena. Algú se sorprendria de tanta gent no universitària. Algú sospitaria de tanta assistència, amb recels polítics. Els reusencs que eren allí se sentien orgullosos de tenir universitat. Així de senzill. Potser és un bon moment -la situació, avui, ja no es discuteix aquest curs s'han iniciat els estudis d'Empresarial- de parlar de Reus com a ciutat universitària, amb professors, autoritats, compatricis (o tot alhora). Que en van viure el naixement o que l'han descobert més tard, amb ulls desapassionats. El Centre de Lectura els ha convidat a donar el seu testimoni, la seva visió. Tant de bo que sigui l'espurna d'una reflexió, d'una acció a fons sobre el sentit de la universitat d'avui i del futur, aquí. El millorament d'allò que tenim a prop augmenta el patrimoni universal de tots els homes.

3

Sumari

EDITORIAL.....	3
ANGLE DE TIR.....	4
DE COL.LABORACIÓ.....	5/20
<p>Josep Laporte, Jaume Noguera, Anton M. Badia, A. Terceño, Jose. M. Tomas, Jordi Bacaria, Grabiell Ferraté, Carles Martí Francesc Cabré, Antoni Gonzàlez</p>	
CALENDARI.....	12/13
DE LA CASA.....	20/23